100 jaar Scaldis Sporting Club

100 jaar

Royal SCALDIS
Sporting Club vzw

100 jaar korfbal in België

Inhoudsopgave

Inhoud & Colofon ..... Kaft II
De eerste 365 dagen 1
Altijd op het Kiel 6
Scaldis en Korfbal in de Media 8
Onze Korfballers van het Jaar 10
Kampioenen, kampioenen, olé, olé 12
Van de Bondsvoorzitter 16
Foto-impressie Zaalkampioen 2014 17
España por favor 18
The Sky is the Limit 19
100 jaar Bestuursleden 21
History of Scaldis Oz (Australia) ..... Kaft III
Sponsors ..... Kaft IV

Samenstelling: Guy Debucquoy
Lay-out: Mil Steurs
Met dank aan: Paul Augustynen
Roger Bus
Albert Dils
Wim Maerievoet
Vivianne Lambrechts
Ann van Regemortel
Paul Verbist
Ludo Wils
Willy Zakeriesen
PSV korfbal
RSC Velox (Rozenburg)
Peter Wilson (Australia)

De eerste 365 dagen

door Guy Debucquoy

De Grote Oorlog is net voorbij, 14-18 heeft onnoemelijk veel leed veroorzaakt. Maar de getergde mensen richten zich op en zoeken naar nieuwe vormen van ontspanning.
We gaan op zoek naar de roots van onze club die in die naoorlogse tijd werd gesticht: Scaldis Sporting Club. Op dat moment was de naam nog zonder 'Royal' ervoor want we werden slechts 'Koninklijk' in 1951.

Zet je geest even in de teletijdsmachine en beleef met mij het eerste levensjaar van oranje-blauw, de 'great old' van het korfbal.
In 1920 krijgen de vrouwen in Nederland voor het eerst stemrecht. In België enkel bij de gemeenteraadsverkiezingen. Bij ons moest men nog wachten tot het einde van een volgende oorlog. Slechts in 1948 kregen de vrouwen bij ons stemrecht voor alle verkiezingen.
Stel u dan maar eens in de plaats van de eerste meisjes die in Antwerpen kwamen korfballen in 1920.
De rook van de oorlog was net om de hoofden verdwenen, een tijd waar jonge mensen, ontrukt van sommige vrienden en familieleden, naar een nieuwe uitdaging zochten in de vorm van sport.

Het zoeken naar de roots van onze korfbalclub was dus niet enkel bladeren in de oude notulen, jaarboeken, jubileumuitgaven, maar vooral het zich inleven in de tijd van toen.
En in feite alles terug opzoeken en in vraag stellen van wat er al gepubliceerd was.
En er was een publicatie die me enorm nieuwsgierig maakte. Eén van de Belgische Korfbalbond bij zijn 90 jarig bestaan, nu 9 jaar geleden. Daarin lezen we dat op 13 september 1919 de *Sporting Club Blauw Wit* werd opgericht. Zou Scaldis dan toch niet de eerste korfbalclub van België zijn?
Het was subtiel gepubliceerd in deze uitgave, de lay-out was er om mogelijk wat twijfel te zaaien, maar na nazicht bleek dat ene 'Blauw-Wit Sporting Club afdeling voetbalclub' destijds werd opgericht in 1919 en dat de korfbalclub in 1921, als deel van de omnisportvereniging, het levenslicht zag. Maar dat werd niet vernoemd.

Ontstaan van de omnisportvereniging

Maar, het was de ideale trigger om dieper te gaan turfen in het ontstaan van de Scaldis Sporting Club.
En met succes. Scaldis Sporting Club werd gesticht in 1916, midden in het oorlogsgewoel, en uiteraard ook als voetbalclub.
En de voetbalbond weet ons nu te melden dat, en ik citeer: "Op 20 juni 1916 werd de Scaldis Sporting Club Antwerpen opgericht als stamnummer 66".
In ons jubileumnummer van 10 jaar Scaldis, uit 1930 dus, lezen we van de hand van ene Leo Riket: "Ik herinner me nog als gisteren hoe ik Scaldis hielp oprichten in 1916 als voetbalvereniging, de eerste jaren van zijn groei en de rasse uitbreiding met atletiek-, korfbal- en turnafdelingen staan me nog fris voor de geest."

Leo Riket lag mee aan de basis van de naam. De man zelf maakte later wel een erg ovpvallende carrière. Als doelman stond hij in de jaren 20 minstens 6 keer in het eerste elftal van Antwerp, eveneens een 'great old' club in België. In zijn professioneel leven werd Riket later directeur van het Stedelijk Instituut voor Sierkunsten en Ambachten.
En wie mee aan de doopvont stond van de Scaldis Sporting Club in 1916 was Flor Mielants, later hoofdinspecteur bij het Stedelijk Onderwijs. Scaldis werd opgericht als vereniging voor naschoolse lichamelijke opvoeding. Het was dus uiteraard ook Flor Mielants die,

later, in 1934 de grote bezieler was bij het oprichten van Kindervreugd. En dat werd de rode draad in het ontstaan van de korfbalafdeling. Antwerpse onderwijzers en normalisten van allerlij slag lagen aan de basis bij het kiemen van de korfbalvrucht.

Het onstaan van de korfbalafdeling

Vlak na de eerste wereldoorlog kwamen veel Belgen terug uit Nederland waar ze, bij wijze van spreken, in vrijwillige ballingschap waren geweest. Onder hen ene Willem Swalf, van Joodse afkomst, die tijdens de oorlogsperiode kennis had gemaakt met korfbal.
Het leek hem een goed idee om de sport in Antwerpen te introduceren.
In 1919 nam Swalf contact met de omnisportvereniging Scaldis, die naast voetbal dus ook atletiek, turnen, toneel en wandelen onder de vleugels had.
Het was thuis bij de eerder genoemde Leo Riket, op de Kielse Vest, waar de eerste grondslagen van de korfbalafdeling werden gelegd.
Jan Lunken, voorzitter van de voetbalafdeling, getuigde later van "heftige als vreedzame discussies, daar op het studiekamertje van onze vriend Leo Riket".
In de tweede helft van augustus 1919 verscheen in de krant 'De Schelde' een annonce om te komen korfballen maar wegens hevige regen werd een dubbele poging tot opstart van een korfbalafdeling gefnuikt.

Men verlegde de volgende poging naar de lente van 1920 en de initiatiefnemers konden in de tweede helft van maart aankondigingen plaatsen in 'Sportwereld', 'De Nieuwe Gazet' en 'De Schelde'. Datum van afspraak: donderdag 1 april. Plaats van afspraak: de lagere hoofdschool voor jongens nummer 1 in de Oudaenstraat nummer 14.
Vandaag is de voorgevel van het gebouw nog net zoals 100 jaar geleden en is de vereniging Kavka er gevestigd, een vereniging die jongeren de ruimte geeft om hun talenten te ontwikkelen, vooral muzikaal dan.

Terug naar 1920. De plaatselijke turnleraar Oscar Delaire gaf er iedere donderdagnamiddag sportinitiatie zoals slingerbal, slagbal en een soort korfbal dat hij had gezien op een turnfeest in Oostenrijk.
De annonces in de kranten kenden hun succes. Druppelsgewijs vond men de weg naar de lagere school. Onder hen Alfons Janssens, die later zou uitgroeien tot de bezieler van Scaldis en de korfbalbond.

Fons Janssens wist ons het volgende te vertellen over die memorabele eerste april. "Met mijn goede vriend Matthieu Van Daele hebben we toen wel enkele malen de Oudaen afgewandeld om te kijken dat het hier niet om een 1 aprilgrap ging. Toen we verschillende personen zagen binnen stappen was de drempelvrees weg. Opvallend was dat er geen enkele dame aanwezig was. Maar wel veel normalisten en onderwijzers."

Eén van de aanwezigen was ook Victor (Fik) Vereecken. Ook hij zou, net als Fons Janssens later voorzitter van Scaldls en voorzitter van de korfbalbond worden.
En Fik herinnerde zich: "Een mens raakt toch makkelijk op een ander pad. Zo ging het mij op de officiële stichtingsvergadering van de korfbalafdeling. Men had een bereidwillig persoon nodig om verkorte spelregels af te drukken op een kopieerpers. Ik kon over zo'n ding beschikken en stak spontaan mijn hand op.
Direct werd ik ingepalmd en werd ik prompt verheven tot secretaris van het voorlopig bestuur. Later is me die functie definitief toebedeeld."

Flor Mielants lag mee aan de basis van onze kleuren

De gevel van de voormalige 'Lagere hoofdschool voor jongens nr. 1' aan de 'Oudaen' is nog steeds dezelfde als bij de oprichting van onze korfbalclub.

Oranje Blauw gaat van start

De clubkleuren werden overgenomen van de voetbalafdeling. Oranje trui met blauwe boord en witte broek. Zo had Flor Mielants het destijds bepaald. De witte broek zou later door de korfbalafdeling in blauw veranderd worden.
En zo zag **Scaldis Sporting Club, afdeling korfbal**, het levenslicht en wel degelijk op 1 april 1920 en niet op 31 maart 1920 zoals in latere publicaties is verschenen.
En die wijziging was de fout van de pioniers. Ik citeer Fons Janssens "naderhand riepen wij nog een buitengewone algemene vergadering uit om die stichtingsdatum te wijzigen zodat het geen 1 aprilvis leek.
Tot op vandaag duikt de verkeerde geboortedatum nog op. Dit 100 jarig bestaan is het ideale moment om definitief komaf te maken met 31 maart.

Als eerste voorzitter werd de heer Bakker aangesteld en als tweede voorzitter Willem Swalf.
Beiden zouden het niet lang uitzingen op Scaldis. Bakker vertrok snel met stille trom, Willem Swalf richtte dat jaar nog Maccabi voetbal en later de afdeling korfbal op.
Grote drijfveer tijdens de eerste jaren werd Fik Vereecken, die anderen zoals Fons Janssens, Matthieu Van Daele, René Vertongen, Rik Sanuet, Fred Oostmeyer en anderen de korfbalmicrobe verder injecteerde.

De eerste trainingen verliepen met geleend materiaal. Via Gust Moeyersoens, de lokaalhouder van de Nachtegaal, op de hoek van de Beukenlaan en Middelheimlaan, kreeg men een bal van de voetbalafdeling en een versleten wasmand, die aan een springstijl werd bevestigd.
Bij een doelpunt diende de mand telkens naar beneden gehaald. Ook een stalen ring zorgde niet voor de oplossing omdat het moeilijk te beoordelen was of er gescoord werd.
Een bezoek aan een mandenmaker in Bornem zorgde later voor de oplossing. Het duurde even eer de mandenmaker snapte dat er geen bodem in de mand hoefde.

De trainingen in park 'Den Brandt' volgden elkaar op. Eerst daagden er enkel mannen op om te trainen en wat later kwam Julia De Combe zich aanmelden als eerste vrouw. Julia was de dochter van de latere voorzitter van AKC. Ze huwde met Fik Vereecken en bleef Scaldis altijd trouw.
Naarmate de mannen hun liefjes meebrachten kwam Scaldis stilaan in balans qua man/vrouwverhouding.
Onmiddellijk na de stichting meldden zich regelmatig nieuwe leden aan waaronder ook korfballers welke al in Nederland hadden gespeeld. Met name de broers Jan en Klaas Tensen waren een versterking. Ook Louis Van Koesveld was een ferme aanwinst, het was hij die in feite onze eerste volwaardige trainer werd. Spijtig genoeg moest hij, na drie jaar Oranje Blue, zoals hij dat zelf zo mooi zei, met de familie naar Oost-Indië, een Nederlandse kolonie van het huidige Indonesië.

Eerste internationale korfbalwedstrijd ooit

Het ging snel in die beginmaanden. Tijdens de 7e Olympiade in het Beerschotstadion werd er op 20 augustus 1920, tijdens de marathon-koers een korfbaldemonstratie gehouden tussen een Noord- en een Zuidhollandse ploeg.
Scaldis leverde de manden en de perfecte palen werden door de werkman van Beerschot gemaakt.
Na de Olympiade gingen de 'eerlijk gekregen' palen nog lang mee in het park van 'Den Brandt'.

Fik Vereecken maakte tijdens de Olympiade Spelen goede contacten met de heer Heyboer, lid van de Nederlandse Korfbalbond. Plannen werden gesmeed om de de eerste internationale korfbalwedstrijd ooit tussen Belgen en Nederlanders te laten plaats vinden.

En zo geschiedde. We schrijven kerstmis 1920.
En zo gaan we te rade bij onze eerste tegenstrevers, met name Philips Eindhoven. In hun 100 jarig jubileumboek, uit 2013, snoepen we mee van het volgende:
"Op 26 december speelde PSV in Antwerpen haar eerste internationale wedstrijd tegen Scaldis. Het werd de eerste officiële internationale korfbalwedstrijd ter wereld. Ondanks de datum van de wedstrijd, op tweede kerstdag dus, werd deze wedstrijd gewoon buiten gespeeld. Zaalkorfbal bestond toen immers nog lang niet. Deze wedstrijd werd geïnitieerd door de heer Heyboer die in België propaganda voerde voor de korfbalsport. Omdat er geen autobusdienst liep van Eindhoven naar Antwerpen werd er na veel gedoe uiteindelijk een Ford-vrachtwagentje van de NV Philips geregeld. Zo hobbelde PSV ruim zeven uur over slechte wegen naar Antwerpen.
Deze reis werd bekostigd door in de maanden ervoor bij de uitwedstrijden in de competitie geen warm eten te nuttigen, maar zelf boterhammen mee te nemen. Met de hiermee bespaarde uitgaven, aangevuld met een tijdelijke contributieheffing, werd de reis naar België betaald."

De Schiedamse heer Heyboer herinnerde zich nog:
"Met de Eindhovense korfballers logeerde ik in Hotel Cecil. Ik voerde er 's avonds laat in het hotel een vertrouwelijk gesprek met de sympathieke Philips-aanvoerder Spoorenberg.
Als vaststaand feit namen we beiden aan dat Scaldis met stukken zou verliezen. De heer Spoorenberg ging akkoord dat bij een 5 of 6-0 Philips het verder kalm zou aanleggen.
Wat liep dat de volgende dag anders dan wat wij, wijze profeten, hadden voorspeld.
In een gelijkopgaande wedstrijd, met goed spel van beide zijden, won Scaldis de wedstrijd met 2-1.
Scaldis had toen al in zich die kracht, die volharding en vooral dat goed inzicht, die haar in zovele jaren in Antwerpen aan het hoofd van de rangschikking zou brengen.", besluit de heer Heyboer.
Er werd in de pers heel wat propaganda gemaakt en met succes want deze kerstwedstrijd gaf aanleiding tot het oprichten van Blauw Wit. Niet lang daarna zagen Brabo, waar Fons Janssens de trainingen leidde, en Maccabi het levenslicht.

Een aanval van PSV tijdens de wedstrijd op 26 december 1920.

R. S. V. Rozenburg I
ROTTERDAM

Clubcostuum: Wit shirt met rood-zwarte baan over borst en rug, zwarte broek of rok.
Aanval: Dames I. en N. van Driel.
Heeren J. van Driel en P. Goemans.
Midden: Dames J. Bonouvrier en A. Breemer.
Heeren P. Verschoor en D. van Wyk.
Verdediging: Dames T. Verhoeff & A. v.d. Blankenvoort
Heeren P. in 't Veld en H. van Straten.

Blauw - Wit I
BORGERHOUT

Clubcostuum: Blauw-wit, blauwe broek of rok.
Aanval: Dames S. Dekker en J. Brees.
Heeren H. Smit en J. Fransman.
Midden: Dames R. Abeljado en L. Turfkruyer.
Heeren Ph. Halberstadt en G. Kempen.
Verdediging: Dames J. Serlui en L. de Vries.
Heeren H. Huismans (aanv.) L. Mendes.
Reserven: Dames Gans en H. Smit.
Heeren F. J. Kempen en N. de Haan.

Scaldis Sporting-Club I
ANTWERPEN

Clubcostuum: Oranje trui met blauwe kraag, donkerblauwe broek of rok.
Aanval: Dames A. Troisfontaine en A. Mortelmans.
Heeren N. Tensen en G. Verbruggen.
Midden: Dames E. Galle en J. Morel.
Heeren H. Van Loo en M. Van Daele.
Verdediging: Dames J. De Combé & J. Van Stekelenburg
Heeren A. Janssens & V. Vereecken (aanv.)

Scaldis Sporting-Club II
ANTWERPEN

Aanval: Dames H. Smit en M. Brugmans.
Heeren G. V. Moortel en J. De Ridder.
Midden: Dames H. Daelmans en J. Janssens.
Heeren R. Vertongen (aanv.) E. Lambrechts.
Verdediging: Dames C. Bruynestein en F. Elkan.
Heeren F. De Rache en F. Callens.
Reserven: Mej. I. Reintjens
Mijnheer F. Oostmeyer.

KALENDER DER WEDSTRIJDEN

ZONDAG 27 MAART:
10 1/2 uur, Scaldis II — Blauw-Wit I
2 1/2 uur, Scaldis I — R. S. V. Rozenburg I.

MAANDAG 28 MAART: (Herkansing)
10 1/2 uur, Scaldis II — Blauw-Wit I
2 uur, Scaldis I — R. S. V. Rozenburg I.

Dames en Heeren, wordt lid van Scaldis S. C. — Secretariaat: Cath. Beersmansstr. 3, Antwerpen.

Het programma van het eerste paastornooi.

PSV Scaldis verbroedering, derde links onderaan is Fik Vereecken.

Start van de paastornooien

We zijn nog geen jaar later dan die bewuste eerste april en op 27 maart 1921 richt Scaldis zijn eerste Paastornooi in. Deetos, OSCR en Rozenburg waren bereid om naar Antwerpen te komen maar visaproblemen zorgden voor roet in het eten. Kort na de eerste wereldoorlog moest men een speciaal paspoort hebben om het land te verlaten en die regel zorgde nu voor moeilijkheden. Enkel Rozenburg, met betere relaties, bereikte Antwerpen.
Het programma was vrij summier. Op eerste paasdag Rozenburg-Scaldis, op tweede paasdag Scaldis2-Blauw Wit en opnieuw Scaldis-Rozenburg.
Edmond De Combe welke Scaldis al enkele malen in actie had gezien, omdat zijn dochter in oranje-blauw speelde, was na afloop van de laatste wedstrijd dermate enthousiast dat hij ook een korfbalclub wou stichten. Het werd AKC.

De tocht die ik zopas met jullie heb gemaakt tijdens die eerste belangrijke 365 dagen van Scaldis en het Belgische korfbal was voor mij althans meeslepend.

De kers op de taart kwam er een tweetal jaar terug toen ons lid Dirk Laureyssens op Ebay enkele foto's kon kopen uit 1921.
Het bleken haarscherpe foto's te zijn van ons eerste paastornooi. Op de achterkant stond de naam van de fotograaf, ene Leo Riket, net de man met de studentenkamer aan de Kielse Vest waar onze club het levenslicht zag...

Altijd op het Kiel

Roger Bus, Paul Verbist en Albert Dils graven in hun geheugen

De eerste korfbalpaal die in België door Scaldis is gezet zou op de Wilrijkse Pleinen moeten geweest zijn. De plaats waar we nu, 100 jaar later, zijn gehuisvest. Op het Kiel dus.
Zeer snel werd overgeschakeld naar het park Den Brandt omdat we daar konden gebruik maken van een zaaltje van het lokaal 'De Nachtegaal.' **(locatie 1)**
Echter zonder wasgelegenheid, water moesten de pioniers gaan halen in de vijver van 'Den Brandt'.

Enige tijd na de tweede wereldoorlog werd er overgeschakeld naar de sportpleinen van de stad Antwerpen in het Nachtegalenpark.
Roger Bus herinnert zich nog: "Ik ben als twaalfjarige (1948) daar begonnen en ik weet dat Scaldis daar reeds speelde. In die tijd mocht je pas lid worden als je 12 werd. Ik ging echter regelmatig naar Scaldis kijken met mijn ouders. Mijn vader was schoolvriend geweest met Walter De Combe. De verhuis moet dus rond 1946-47 geweest zijn."

"Scaldis had daar twee pleinen", weet Paul Verbist nog, "en een houten barak als kleedkamer die enkel dienst deed tijdens trainingen van Kindervreugd op woensdagnamiddag en op zaterdagnamiddag voor de Scaldistrainingen. **(locatie 2)**
Alle ploegen, groot en klein, trainden enkel op zaterdagnamiddag, ook de fanions. Om zich te wassen moest men met een zinken emmer water gaan halen aan de pomp."

"Tijdens de competitie mochten wij inderdaad gebruik maken van de kleedkamers in het hoofdgebouw," weet Roger nog. "Er was echter geen kantine. Wij moesten het doen met een frisdrankje. Ik meen me zelfs te herinneren dat wij niet konden beschikken over onze 'eigen Cola'. Voor het hoofdgebouw verkocht een dame frisdranken en die mochten we geen concurrentie aandoen!"

Maar Paul weet nog van een achterpoortje: "Bestuurslid René Roofthooft, de vader van secretaresse Simonne Cleiren-Roofthooft, zorgde 'clandestien' dat men een colake kon kopen bij Scaldis voor 2 frank.
Op zondag mocht Scaldis gebruik maken van één van de kleedkamers in het hoofdgebouw, inclusief douches. Dit was in de korfbalwereld ongezien.
Er was dus geen eigen kantine en na de match ging men gewoon naar huis."

"Tijdens het seizoen '60-'61 is Scaldis verhuisd naar Den Brandt aan de Dennenlaan. Men had eigen kleedkamers, eigen douches en een eigen kantine. Een kantine zonder bier echter, dat mocht toen nog niet van de Stad Antwerpen. Fons Janssens heeft er toen voor gezorgd dat er een vergunning kwam om bier te schenken." **(locatie 3)**

"De grote primeur voor het Belgisch korfbal was dat wij als eerste vereniging over een lichtinstallatie beschikten, wat door ons eerste twaalftal op woensdagavond werd gebruikt. De nationale ploeg maakte er gebruik van op donderdagavond."

Onder druk van rijke Antwerpse industriëlen moest dit stukje van park Den Brandt, niet ver van 'den bloten David', echter veranderen in riante villa's. Scaldis op de wip dus maar de Stad Antwerpen kon niet anders dan, onder druk van onze relaties, te zoeken naar een alternatief.

Begin 1967 volgde dan ook de grote verhuis naar het Half Maantje waar we gehuisvest werden. Maar we moesten ook voetbalploegen dulden op de terreinen. De kleine kantine, met juke-box, werd door Scaldis uitgebaat.
De Stad Antwerpen zorgde zelfs voor een huisbewaarder.
Albert Dils herinnert zich: "Scaldis is op 1 januari 1967 naar het Half Maantje verhuisd. Toen was Jos Sammels daar toezichter en dat was een heel strenge man. De meer tolerante Jos van Ransbeeck is 3 à 4 jaar later gekomen."
Na meer dan 10 jaar kwam er ferme sleet op de 'houten barak'. Uitbreiding dringde zich op en de club en de leden investeerden in een annexcomplex met alles erop en eraan. **(locatie 4)**

"Toenmalig voorzitter Wim Bauweraerts mocht op 6 april 1979 de nieuwe kantine plechtig openen en ze werd die dag meteen ingedanst tijdens het huwelijksfeest van Isa Saenen met Koen Jasson."
De uitbouw met een fitnessafdeling werd in 1988 gestart. De ruimte werd gretig gebruikt door de nationale selectie ter voorbereiding van het memorabele Wereldkampioenschap in 1991. **(locatie 5)**

Na meer dan 50 jaar op het Half Maantje volgde tenslotte de verhuis naar het huidige complex Wilrijkse Pleinen. Vanaf 1 juli 2018 reed men af en aan met de Scaldisspullen. Op 10 augustus 2018 was de officiële opening van onze vijfde locatie.

Locatie 1: 1923 Koekebakken bij de Gust van 'De Nachtegaal'.

Locatie 2: 1960 Nachtegalenpark voor de kleedruimte

Locatie 3: 1965 Den Brandt Scaldis-Bell

Locatie 4: 1989 vriendenfietsploeg voor de kantine

Locatie 5: 2019 Na Scaldis-Minerva

De vijf locaties bevinden zich allemaal op het Kiel, met name in of in de buurt van het Nachtegalenpark

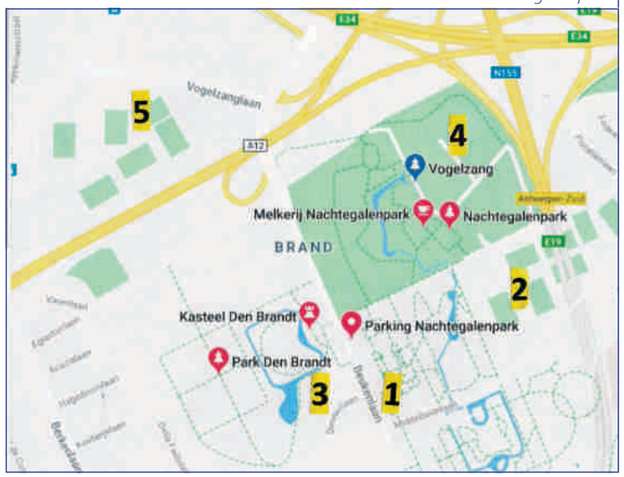

Scaldis en Korfbal in de Media

Door Ludo Wils

Scaldis in de media, dat wil zoveel zeggen als Korfbal in de media. **Scaldis Sporting Club** was de eerste korfbalclub in ons land en dat vieren we vandaag.
Op sportief vlak - want daar haal je in de eerste plaats de media mee - was Scaldis de club die als eerste de verschillende landstitels won. De eerste drievakken op het veld in 1922, en de eerste promotie van Microkorfbal op 28 april 1953 in de Antwerpse Handelsbeurs waarvan de inkom van 20 Belgische frank integraal naar de slachtoffers van de overstromingen ging, de eerste tweevakken competitie op het veld in 1991, en in 1968 de zaalkorfbaltitel.

Maar niet alleen op sportief vlak was Scaldis de eerste. Ook op administratief vlak was dat zo. Scaldis zorgde o.a. ook voor de eerste vrouwelijke bondsbestuurder. Alhoewel de korfbalsport een gemengde ploegsport is, verkozen de clubs pas tijdens de Algemene Vergadering van 14 oktober 1978 Maryse Van Maroey als eerste vrouwelijke bestuurster. BRT Radio stuurde wijlen journalist Gert Fonteyne naar deze Algemene Vergadering om dit in het BRT Nieuws van 13 u. mee te geven.

Soms haalde korfbal in het algemeen ook wel eens met andere zaken de koppagina van een sportrubriek. Zoals met een speler die in de Deurnese Arena zijn blote kont toonde aan de eretribune en in dezelfde periode smeerde dezelfde speler een prop kauwgom in de krullende haarbos van een Nederlandse IKF referee om jaren later met dit palmares zelfs bondstrainer te worden. Ook dat was nieuws. Zelfs driemaal...

Nog een nieuwsflash kreeg een Nederlandse speler die in het Franse St.-Etienne een middenvinger opstak naar de supporters van de Belgische Europacupwinnaar, het Deurnese Catba van toptrainer Werner Wöhlken. En dan mag je als bewuste speler dat een dag later bij Mart Smeets in de NOS Studio Sport live komen uitleggen over het hoe en waarom en dan krijg je van een topjournalist als Mart Smeets te horen dat “als je mijn zoon was sloeg ik je op je blote kont”. En dan mag je even later met rode kaken weer de boer op.

Een rookbom bij een zaalwedstrijd aansteken kan ook wonderen doen. Zoals bijvoorbeeld tijdens een kruisfinale in de Herentalse Bloso sporthal. Waar men het rampenplan liet afkondigen en alle snelwegen richting Herentals toen blauw flikkerden van de hulpdiensten. En we haalden weer de media. Zo snel zelfs dat RTL als eerste tv zender nog voor middernacht de korfbalbeelden, die oranje kleurden, toonde terwijl men bij diezelfde zender niet eens wist wat korfbal was.
Een dag later kleurden de frontsportpagina’s van alle dagbladen in ons land oranje. **(Foto 1)**

En er was ook nog de overgang van een AKC speler naar Scaldis die wat stof liet opwaaien. Men vroeg een ‘opleidingspremie’. De club waar de speler zeven jaar speelde vroeg 140.000 Bfr. Zijnde 20.000 per opleidingsjaar. Dat was nieuws en een schok in de korfbalsport. Zelfs de toenmalige Brusselse hoofdsportredacteur van Gazet van Antwerpen schonk daar in een cursiefje extra aandacht aan als inleiding van het artikel. “Dit kan toch niet in een amateursport als het korfbal” stelde deze chef sport. Het was uiteindelijk een storm in een glas water die wel voor extra publiciteit zorgde maar waarbij de betrokken speler zelf nooit in betrokken was en er niet één letter heeft over ontvangen. De speler in kwestie was een voorwerp dus. Korfbal was in de media geweest, meer niet.

Foto 1: De dagbladen kleurden ook oranje!

Foto 2: 1924 de scheidsrechters op het paastornooi

Maar het grote nieuws dateert al van 1991. De korfbalbond kreeg de organisatie toegewezen van het WK. Een heus perscentrum op het Arenaplein gesponsord door Brouwerij De Koninck. De BRT televisie bracht rechtstreekse of opgenomen volledige wedstrijdbeelden vanuit Turnhout, Gent, Brussel en Deurne. De Belgische ploeg won voor de eerste maal de Wereldtitel. De Rode Duivels wonnen de WK finale in een uitverkochte Deurnese Arena met 11-10 van Nederland.

Een ganse week korfbal op de BRT televisie, een ganse week korfbal doceren aan sportjournalist Dirk Abrams en zijn technische ploeg en een geëmotioneerde Abrams die tijdens de finale zo uit de bol ging dat hij met alle verbindingsaansluitingen bijna op de speelvloer belandde. Techniekers moesten hem tegenhouden of hij sprong mee de Arenavloer op.
Een week televisiemedewerking om nooit te vergeten. Als ik Abrams zo af en toe eens ontmoet praat hij er nog over. Bovendien was Gazet van Antwerpen een van de sponsors van dit WK. Een ganse week samen met collega Marcel Coppens een volledige pagina over het WK verwerken. Het was werken geblazen!

Toen ik als jong en ambitieus scheidsrechter toenmalig Scaldisvoorzitter Fons Janssens leerde kennen, was hij tevens bondsvoor-zitter. Met veel respect sprak en luisterde ik naar Mr. Janssens. Als handdruk kreeg ik twee vingers want in de resterenden zaten zijn autosleutels. Zo was hij. Hij verkocht en verkondigde me met veel bombari wat Korfbal als topsport in Nederland wel was. In 1960 meer dan 100.000 spelers en de 2de ploegsport bij onze noorderburen... hadden ze hem verteld... Vele jaren later kocht ik mijn eerste pc en vonden we bij Google... het Nederlandse korfbalverhaal inclusief ook de ‘juiste’ ledenaantallen van de Nederlandse sportfederaties..

Scaldis organiseerde vanaf 1921 zijn Internationaal Paastornooi en dit tot 1993. En het haalde steeds de geschreven pers. Het grote voetbal lag stil met de Paasdagen er was tijd en plaats. Maar toen de BRT Televisie, onder toenmalig chef sport Wim De Gruyter, zijn technische ploeg er op af stuurde om de mogelijkheden tot rechtsreeks uitzenden te onderzoeken was het hek van de dam. Bij de finale van het tornooi ging korfbal de eerste keer live op antenne nu zo’n halve eeuw geleden. Korfbal en de toenmalige BRT hadden met elkaar kennis gemaakt. Het was de start van korfbal op de latere VRT.

Jaarlijkse klassiekers waren toen de Bekerfinales. Heel wat jonge sportjournalisten deden daar hun debuut. Carl Huybrechts, Eddy Groenwals, Mieke Houtteman, ja, zelfs Jaak Pijpen, de paardenspecialist, bracht zelfs een korfbalverslag uit. Ook huidig Televisiemaker Wouter Van den Haute, als jonge freelancer voor de VRT, kwam een reportage maken. Hij zag toen de bekerfinale tussen AKC en Sikopi en hij vond Leentje Mattheyses toch wel een leuke korfbalster... Het kan verkeren zei Bredero. Van den Haute werd later de televisiemaker van Vlaanderen met zijn productiehuis Woestijnvis. Later volgden voor Sporttribune de zaal en de veldfinales.

En we leerden vriend sportjournalist Erwin Van den Sande kennen via de lokale radio Express in de Antwerpse Boerentoren. Maar Van den Sande kon en wou meer. Eerst ATV als nieuwsanker dan Radio 2 waar hij Scaldislid Armand Smolders opvolgde om even later over te stappen naar VRT Sporza. Erwin Van den Sande is sinds enkele jaren Nieuws en Sport eindredacteur bij de VRT Sporza. En korfbal is hem genegen. Hij heeft er vrienden aan over gehouden. Merci Erwin.

Tijdens de eerder genoemde Paastornooien arbitreerden steeds de eigen Scaldis scheidsrechters de topwedstrijden, de finales. Zij waren in die periode ook de beste Belgische fluiteniers. Jos Van Overschee, die de eerste korfballer was die het Bondsereteken ontving en me als jong opkomende arbiter vaak volgde, Norbert Verbist, Walter Decombe en Hubert Detiege kregen steeds de eer om de finale te arbitreren. Als jong scheidsrechter wou ik dat later ook wel eens doen. Toen, zo wat de hoogste eer die je als scheidsrechter te beurt kon vallen. Want internationaal stelde korfbal nog niet veel voor. En mijn droom ging in vervulling, dank u ‘Mister Korfbal’ Fons Janssens. **(Foto 2)**

‘Great Old’ Scaldis leverde later heel wat internationale speelsters en spelers aan de federatie. Ze waren allen opgegroeid in het Nachtegalenpark, of op het Half Maantje. Sommigen onder hen leerden in hun jeugdjaren korfballen onder de hoede van o.a. Nonkel Bob Leysen en Tante Paula Ceulemans.
We noemen er enkele. Jacky ‘Flup’ Van de Velde, Paula Ceulemans, oud minister Marcel Colla, Robert Peeters, Paula Bus, Guy Stoffels, Ria Hermans, Conny Seels, Wim Verhoeven, Patty Peeters, David Peeters die met liefst 72 caps recordhouder is bij de Diamonds.

Al deze, tijdens het laatste kwartier geciteerde Scaldisleden, zorgden er allemaal voor dat Scaldis en de korfbalsport in de Media kwam. Waarvoor van harte bedankt !

Onze korfballers van het jaar

Paula BUS

KORFBALSTER VAN HET JAAR

Je kent ze wel : ze zijn een turf hoog of spichtig, lang opgeschoten met een wiebelende „paardestaart" waar je heerlijk kan aan trekken, de lachebekjes met de guitig tintelende „deugniet-oogjes". Je krijgt als jeugdleider of trainer elke keer zo'n stel om ze de eerste korfbalbegrippen bij te brengen. En als ze dan blijven en in de fanionploeg terecht komen, dan kan je fier zijn, want je hebt er aan meegewerkt om de basis te leggen. En als dan plots na jaren dat „korfbalkuikentje" tot de korfbalster van het jaar wordt verkozen, dan straalt toch wel een groot deel van die glans af op de trainers en op de vereniging.

Alhoewel vroeger niets liet vermoeden dat Paula Bus het zo ver zou schoppen.

Want hoe grote broer Roger ook zeurde en zanikte zijn 9-jarige zus had er helemaal geen zin in. Je mocht tot niet spelen en alleen trainen, nee hoor ! (er was geen miniemenspelgelegenheid). Ze kwam wel eens met broer mee, maar dan vond je ze steeds bezig een balletje te werpen samen met de andere knulletjes.

Tot eindelijk op 12.10.57 Paula aansloot bij Scaldis (ze was toen 11 !). En het werd al dadelijk een sukses, want haar eerste trainster werd... tante Paula. En fijn dat het was, want tante Paula deed allemaal spelletjes, herinnert nu Paula zich nog. Van langsom werd het wel ernstiger trainen. Drie jaar leidde tante Paula het scholierenploegje waarin naast Paula Bus ook nog Jeannine Fret, Paula Verbist, Staf Van Belle en Robert Stallaerts speelden. Als junioren kwamen ze bij Wim De Koning terecht. Hier werd heel wat bij geleerd qua taktiek en techniek.

En dan kwam de grote stap. Er zat klasse in ons „Polleke" en ze wipte meteen naar de reserves. En met 18 jaar kreeg ze haar plaats in de fanionploeg. En al dadelijk bleek wat voor korfbalster Paula zou worden ! En dat ook dank zij de Scaldistrainer Pierre Van Riel en later Jackie Van de Velde.

In 1969 waren alle fanionspelers samen met de Judo-ploeg van Jigo present op de huwelijksreceptie van Paula met Robert Van de Weyer, kampioen van België halfmiddengewicht.

Tot nog toe betwistte Paula negen interlands en nog iedere keer zoals voor de laatste mikro-interland zit ze met de zenuwen. En dan kan ze wel eens somber kijken. Een zeldzaamheid, want ze is nog altijd hetzelfde lachebekje van vroeger.

Wat ze het prettigste moment vond ? Een heleboel prettige momenten zoals de vakantietrips als jeugdlid met Scaldis naar Echternach, naar Oostduinkerke, de sportontmoetingen met de Kindervreugd-

Foto E. Baete

korfbalgroep, de tornooien met Scaldis in Nederland.

En waren er ook donkere momenten ? En dan straalt er zo'n glimlach, dat je plots beseft wat 'n domme vraag te stelde.

Heb je haar al bezig gezien met kleine Tanja, van broer Roger ? En weet je nog wie het verdwaalde poesje in de Westhinder in Oostduinkerke het meest vertroetelde en ze dan nog persé mee naar huis moest nemen ook ?

Echt sportief, altijd even opgewekt, zo is „onze" Paula Bus !

Paula Bus en 'Tante' Paula Ceulemans

De jeugdige Wim Verhoeven

1971 Paula Bus
(met Daniel De Rudder / Rapid Gent)

1990 Wim Verhoeven
(met Ilse Poinart / Sikopi)

1998 Wim Verhoeven
(met Joyce Boonen / Catba)

2003 Wim Verhoeven
(met Cindy Van Autreve / AKC)

2009 Patty Peeters
(met Mitch Lenaerts / Riviera)

2010 Patty Peeters
(met Mitch Lenaerts / Riviera)

2011 David Peeters
(met Sofie Goossens / BKC)

2013 Patty Peeters
(met Jeffrey Campers / BKC)

2014 Patty Peeters en
David Peeters

2016 David Peeters
(met Nikki Schilders /BKC)

Laatste wereldkampioen stopt

Wim Verhoeven vindt nieuwe uitdaging in trainerschap

DEURNE - **Bijna een kwarteeuw geleden zagen we Wim Verhoeven voor het eerst aan het werk. Hij pakte toen met de cadetten van Scaldis zijn eerste titel. In een kort verslagje in deze krant schreven we toen "... een korfballertje waar we nog van gaan horen". En of we gelijk kregen: in zijn rijke carrière verzamelde de aanvoerder van Scaldis onder meer een Europese en een wereldtitel.**

Wim Verhoeven debuteerde als zestienjarige in het eerste team van Scaldis. "Samen met Eddy Mees, Paula Bus, Armand Goossens en An Noeninckx. Ik herinner me ook nog de eerste tweevakken-competitie alsof het gisteren was. Op het veld van Catba pakten we toen de titel. Na de wedstrijd droeg *boom* Frank s' Jongers me op zijn schouders rond het veld.
Een eerste internationaal succes kwam er in 1998 in het Spaanse Marbella waar we met de jongerenploeg Europees kampioen werden. Chris Palincks, Werner de Vogelaere, Nancy Baele, Joyce Senepart, Annick Peeters, ... een schitterende lichting was dat. Een jaar later waren de Nederlanders tuk op revanche. Ze wilden in de Arena komen winnen. Maar daar kwam niks van in huis. Ik scoorde bij 10-10 het winnende doelpunt. Grandioos."
Met Wim Verhoeven verdwijnt de laatste speler uit creklasse die de wereldtitel van 1991 nog meemaakte. "Om nooit meer te vergeten. De koude rillingen *lopen* nog altijd over mijn rug als ik die tape opnieuw bekijk. De toenmalige BRT zond de finale, in een uitverkochte Arena tegen Nederland, trouwens live uit. Echt onvergetelijk was dat."
Zijn spelersloopbaan is voorbij, Verhoeven gaat aan de slag als trainer-coach bij Minerva. "Een nieuwe uitdaging voor mij en voor Minerva. Mijn ambitie is natuurlijk zo hoog mogelijk te eindigen. Ik ga vooral proberen mijn motivatie over te brengen op de spelersgroep."

Ludo WILS

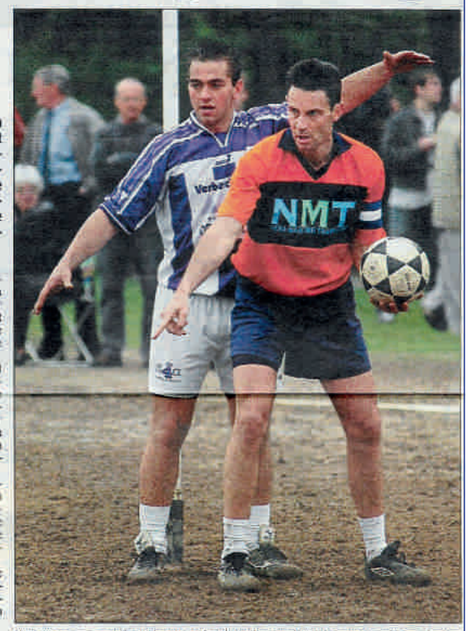

Wim Verhoeven in actie in zijn laatste wedstrijd. Met hem verdwijnt de laatste wereldkampioen van 1991 uit de hoogste afdeling. Foto Bob VAN MOL

David & Patty Peeters

Kampioenen, kampioenen, olé, olé

door Guy Debucquoy

Foto 1: 1922 Scaldis Kampioen

Het is een open deur intrappen maar in de beginjaren van de Belgische Korfbalbond was Scaldis sportief gezien de beste ploeg. In 1922 wonnen ze de eerste (officieuze) veldtitel en ook de volgende (officiële) kampioenschappen – van 1923 tot 1927 – waren oranje-blauw getint. AKC nam in 1928 het vaandel over.
(Foto 1)

In 1930 kwam het diploma nog even terug naar het Nachtegalenpark maar dan bleef het lange tijd stil qua kampioenenvieringen.
Tot eind de jaren vijftig, begin zestig, een gouden generatie de kop opstak die Scaldis terug op de kampioenkaart zette.
Met hoofdzakelijk Piet Van Riel als architect haalde de generatie, we noemen ze gemakkelijkheidshalve, Ceulemans-Van de Velde, de ene prijs na de andere binnen.
In 1965 werden we terug veldkampioen op het veld na een broodnodige winst op het veld van Rapid Gent. (Foto 2)

Foto 2: 1965 Scaldis Veldkampioen

Foto 3: 1965 Scaldis als veldkampioen op het Stadhuis

Foto 4: 1969 Scaldistalenten

Met veel toeters en bellen werd onze club in 1965 op het stadhuis ontvangen. (Foto 3)

De jaren zestig was ook de periode dat korfbal in zaal ontkiemde. En ook hierin had Scaldis een voortrekkersrol. Bob Leysen verzamelde een handvol clubs om een microkorfbalcompetitie op poten te zetten en ook daar werd Scaldis als eerste primus.
Het bondsbestuur pruttelde lange tijd tegen dit zaalkorfbal maar in 1968 werd het eerste officiële zaalkampioenschap gehouden met als primus... Scaldis.
We hadden al de doorbraak gehad van coryfee Paula Bus. Wat later staken anderen de kop op zoals een Conny Seels en Danielle Dorriné maar vooral Robert Peeters, een virtuoos die in zowat alle sporten uitblonk. Deze gouden generatie won een laatste maal het zaalkampioenschap in 1970. (Foto 4)

Immer enthousiaste supporters schreeuwen de Fanions naar de overwinning

En weer werd het lange tijd stil. Het zaalkorfbal was geïmplementeerd maar vooruitstrevende clubs zoals Scaldis en Sikopi hamerden van dan af om op het veld het middenvak te schrappen.
Toen de conservatieve Livin Van Den Breede als bondsvoorzitter werd vervangen door Herman Gielen kreeg het idee twee-vakken-veld meer en meer armslag.

Tijdens het seizoen 90-91 was het zo ver, het eerste kampioenschap twee-vakken-veld was een feit.
Nederland zou een seizoen later volgen.
En de eerste kampioen van deze editie werd, u raadt het... Scaldis.
De ploeg was een allegaartje van eigen kweek en een rist aangetrokken spelers.
Rond de wereldkampioenen Verhoeven en Goossens werd een van talent bulkend achttal samengesteld maar de cohesie was dikwijls zoek. Slechts 1 titel behaalden ze. **(Foto 5)**

Foto 6: 2009 Scaldis Veldkampioen

Foto 5: 1991 Scaldis Veldkampioen

Foto 7: 2010 Scaldis Zaalkampioen

De ploeg (sic) spatte als een luchtbel uit elkaar en de club bleef verweesd achter. Het werden moeilijke jaren maar in de jeugd was er talent zat. En net op tijd waren die spelers matuur genoeg om het eerste team over te nemen en te beginnen aan een reeks successen. De komst van Bart Cleyman en later Johan Olaerts was een extra zweepslag voor de generatie Peeters-Peeters. **(Foto's 6, 7 en 8)**

Foto 8: 2014 Scaldis Zaalkampioen

Van de Bondsvoorzitter…

door Daniëlle Ruts

Het voelt als **Koninklijke Belgische Korfbalbond** (KBKB) wel even raar aan dat je als federatie een club moet vieren die ouder is dan jezelf.
Het was inderdaad Scaldis SC die 100 jaar geleden als eerste in België een korfbalvereniging heeft opgericht.
Ze begonnen reeds in 1919 met de korfbaloefening en het enthousiasme was zo groot dat ze reeds op 31 maart 1920 de eerste officiële korfbalvereniging oprichtten.
Tijdens de Olympische Spelen van dat jaar demonstreerden 2 keurtwaalftallen van de Nederlandse Korfbalbond het korfbalspel in het Beerschotstadion en met Kerstmis speelde Scaldis zijn eerste interland tegen Philips uit Eindhoven (ze wonnen met 2-1). Even later met Pasen 1921 greep het eerste internationale Paastornooi plaats op de velden van Scaldis.
Scaldis gelukte erin om in 1 jaar tijd 4 nieuwe korfbalverenigingen op te richten en nam in 1921 het initiatief om samen met AKC, Blauw Wit (niet het huidige), Brabo en Maccabi de Belgische Korfbalbond op te richten.

De eerste voorzitter van de federatie, Edward De Combe, was van AKC, maar zijn opvolger, zijn schoonzoon, Vic Vereecken was van Scaldis. De legendarische Alfons Janssens, lid van Scaldis, volgde in 1962 Charles Zijs (Minerva) op als bondsvoorzitter.
Over Alfons 'Fons' Janssens toch nog graag meegeven dat hij naast bezieler van Scaldis ook een groot bezieler van de KBKB is geweest. Hij nam deel aan de oprichtingsvergadering van de 'bond'.
In de eerste jaren was hij voorzitter van het Scheidsrechtercomité, van de Technische Commissie, van de redactie van het Officieel Orgaan én van het Jeugdcomité. In 1952 werd hij bondspenningmeester om uiteindelijk in 1962 voorzitter te worden (tot 1970).
Daarnaast werkte hij ook aan de internationalisering van korfbal. Van bestuurslid van het Internationale Korfbal Bureau, over lid van het Belgisch Olympisch & Interfederaal Comité tot vice-voorzitter van het BOIC-provincie Antwerpen.

In de jaren 70-80-90 was Scaldis nog vertegenwoordigd in de Raad van Beheer van de KBKB door Bob Leysen, Maryse Van Maroey en Guy Debucquoy. Ze zetelden daarnaast ook in diverse comités zoals het Jeugdcomité, het comité Schoolkorfbal, het Redactiecomité, het Regelingscomité, het Comité Topkorfbal, …
We mogen dus wel stellen dat de stevige fundamenten van onze korfbalsport en van de KBKB werden gelegd door enkele sterke figuren van Scaldis.

Op sportief vlak domineerde Scaldis in de beginjaren de samenstelling van het nationale team.
De eerste officiële interland België – Nederland gespeeld in 1928 werd voor 90% ingevuld door spelers van Scaldis aangevuld met 2 dames en 1 heer van Brabo (ze verloren met 0-7).
Ook in de recente geschiedenis leverde Scaldis menig internationaal speler. En op de lijst van Speler/Speelster van het jaar prijken tot hiertoe 2 dames en 2 heren die meermaals de trofee in ontvangst mochten nemen.

Bij de scheidsrechters de laatste jaren geen klinkende namen meer, maar op de lijst van erescheidsrechters kort na de beginjaren staan toch 4 grote namen zoals Henri Janssens, Alfons Janssens, Victor Vereecken en Jos Van Overschee.

Bondsvoorzitter Daniëlle Ruts

Korfbal kwam in 2012 extra in het nieuws nadat tijdens de kruisfinale in Herentals een rookbom werd afgestoken vanuit het supportersblok van Scaldis. Spelers en supporters werden bevangen door de rook en de kruisfinale werd stilgelegd. Een sportief harde beslissing werd genomen en Scaldis mocht niet meer strijden voor een plaats in de zaalfinale. Dit bracht uiteraard enige spanning teweeg tussen het bondsbestuur en dat van Scaldis. Maar zoals het korfballers betaamd, bleven ze niet bij de pakken zitten en trachtten ze sportief revanche te nemen. En twee jaar later in 2014 werd Scaldis voor de vijfde keer in hun geschiedenis zaalkampioen.

Uit dit korte overzicht blijkt duidelijk dat Scaldis mee de basis heeft gelegd van het huidige korfbal in België. Vooral in de beginjaren domineerden ze sportief, administratief en promotioneel de Belgische Korfbalbond.

De laatste jaren is de samenwerking KBKB-Scaldis gestoeld op positieve kritiek. We hopen dat onze samenwerking terug verder uitbreidt en Scaldis weer wat meer gewicht in de schaal durft te leggen op bestuurlijk vlak van de KBKB.

Foto-impressie Zaalkampioen 2014

Foto's: Willy Zakeriesen

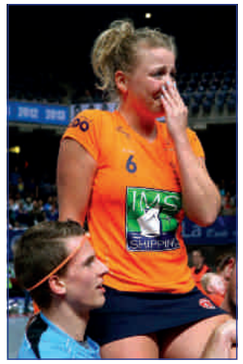

España por favor

door Guy Debucquoy & Vivianne Lambrechts

In de jaren ’70 was Wim Bauweraerts niet enkel bestuurslid van Scaldis, hij was ook bij de internationale korfbalfederatie (IKF) de propagandaverantwoordelijke voor Spanje.
Wim deed geen half werk, leerde Spaans en pendelde regelmatig naar het Iberisch schiereiland.
Korfbal situeerde zich aanvankelijk in Andalousië. De Nederlander Kees Terol plantte er de eerste korfbalzaden in Marbella en het is ook daar dat Scaldis geschiedenis maakte.
In 1977 speelde club het klaar om met het eerste team en een juniorenploeg naar het tornooi van Marbella te trekken. Meer dan 100 supporters vergezelden de spelers.

1970 - Marbellaploegen

Meerdere keren trok Scaldis naar het uiterste zuiden maar korbal sloeg nooit echt goed aan daar en het actieterrein verplaatste zich naar Terrassa, ten noorden van Barcelona. Ook hier streek Scaldis regelmatig neer. Het feit dat de Spaanse (Catalaanse) ploeg nu een certitude is mag men een deel aan Oranje-Blauw toewijzen.

En Spanje zit toch een beetje in de genen van “The Great Old”. In 2018 trok onze u19 ook naar Barcelona en won er overtuigend tegen het kernteam van Castelldefels.
Leuke contacten werden gelegd zodat in dit jaar 2020 richting Platja d’Aro wordt gegaan om met u16 en u19 en sommige kernspelers partij te geven tegen diverse ploegen.
Meer dan 50 leden en sympathisanten vertrekken exact een week na de viering van 100 jaar Scaldis.

2018 - Verbroedering

1970 - Marbella beker

2018 - U19 tegen Castelldefels

The Sky is the Limit

door Nico De Strooper, Scaldisvoorzitter

Wat hebben we hier allemaal naartoe geleefd. 100 jaar Scaldis en dat slechts op onze vijfde locatie. Over onze jongste verhuis is de laatste jaren aardig wat gepalaverd maar ik ben vooral blij dat onze postcode nog steeds 2020 is.
Niet enkel en alleen omdat postcode 2020, Antwerpen 2 is, beter bekend als het Kiel - jawel de plek waar het Olympisch Stadion ligt en waar de Koninklijke Beerschot Voetbalclub Antwerpen zijn thuiswedstrijden speelt - maar dit is ook de postcode waar voorzitters zoals Frans Baele, Bob Leysen, Guy Debucquoy, Wim Bauweraerts en ikzelf hebben gewoond.

Ik ben momenteel zo een 25 jaar lid van Scaldis, dat wil dus zeggen dat ik een kwart van onze clubgeschiedenis heb meegemaakt.
In deze periode heb ik 2 opvallende spelersgeneraties meegemaakt. De eerste generatie onder leiding van Wim Verhoeven met spelers en speelsters zoals Jimmy Engels, Peter ter Heerdt, Jurgen Kolgen, Dave Laureyssen, Inez van De Weyer, Kathy Van de Weyer, ... en ga zo maar verder. Dit was de generatie waar ik als klein manneke elke zondag naar ging kijken, dit in het gezelschap van onze papa.

In die periode werden de zaalfinales nog in de Arena in Deurne gespeeld. En dat waren voor ons, als jonge knaapjes, absolute topmomenten.
Niets fijner dan rondlopen in de catacomben van dat oud Fort tijdens de andere wedstrijden. En als het dan aan Scaldis was, waren we zo fier als een gieter op onze ploeg. Maar nog meer op het feit dat we lawaai konden maken op de claxon die je dan van Dirk Moelans kreeg. Had AKC in die periode niet zo een sterk team gehad, dan ben ik er zeker van dat ons kampioenenpalmares een stuk groter had geweest vandaag.

Zoals het hoort dringt er zich, na verloop van tijd, een nieuwe generatie op. Dat was de volgende generatie die ik heb mogen meemaken en we kunnen ze gerust de generatie ‘Peeters’ noemen.
Deze generatie bestond uiteraard niet enkel uit de familie Peeters. Want zo liepen er ook nog een Gwenny De Plecker, Britt Logisse en Wendy Vangeninden rond. De familie Peeters had 3 afgevaardigden in dit team, en die zorgden er wel voor dat we een van de beste Belgische korfballers, Bart Cleyman, naar onze club konden halen. Bart speelde toen bij de beste korfbalploeg ter wereld, PKC. Bart zorgde er dan ook nog eens voor, of had er op z’n minst een aandeel in, dat er nog enkele topspelers zich in onze rangen aansloten. Dit waren Johan Olaerts, Patty S’Jongers en Ben Verburgt. Nicky trouwde tussendoor dan ook nog met Glenn Ruts, dus ik denk dat we echt kunnen stellen, met alle respect voor al de niet Peetersen, dat we dit echt wel de generatie Peeters kunnen noemen.

Je kan volgens mij generaties nooit met elkaar vergelijken, maar ik denk toch dat deze generatie in de top-3 lichtingen van onze club behoort. Deze generatie zorgde ervoor dat onze club - terug voor 10 jaar lang - bij de top van België hoorde!
Wanneer je ergens korfbal vernoemde dan kenden de mensen meestal twee namen: Boeckenberg en Scaldis!

Mijn allereerste voorzitter van Scaldis was Wim Bauweraerts, dit was in het seizoen ‘93-’94. Gek genoeg was Wim maar voor een jaartje terug voorzitter geworden om nadien 4 jaar opgevolgd te worden door Marc Peeters. Na 4 jaar nam Wim het roer terug over en dit voor een periode van 6 jaar, in deze periode is mijn eeuwige respect voor hem ontstaan.

Scaldisvoorzitter anno 2019 Nico De Strooper

Dit kwam niet door de gesprekken die ik met Wim had, of door de complimenten die ik van Wim kreeg, dit kwam puur door het charisma dat die man in mijn ogen uitstraalde. Mijn papa werd toen vrij actief binnen Scaldis, dit vooral achter de schermen en Wim was een voorzitter die door de stille medewerkers enorm geapprecieerd werd en wederzijds.
Ik herinner mij Wim vooral als de man die met een rustige tred rondwandelde op de velden in het Nachtegalenpark met zijn trouwe Rottweiler, Boy, naast hem. Die hond had steevast een tennisbal in zijn mond.

In 2009 pakte Scaldis na een zeer lange periode, het was geleden van ‘91, opnieuw een titel en toeval of niet, het jaar nadien liet Wim het leven. Ik probeer een semi-gelovig mens te zijn en op zo’n momenten hoop ik dan steeds dat die titel voor Wim het teken was, dat hij mocht gaan. Het ga je nog steeds goed daarboven Wim.

Na 6 jaar van Wim III (in de politiek noemen ze de ambtstermijnen toch ook zo) was het aan Albert Dils, beter gekend als ‘den Beer’. Beer was 5 jaar voorzitter, Beer was de man die je elke week langs de wedstrijdvelden kon vinden, jeugd of kern, het maakte hem niet uit. Beer was van de instelling dat iedereen van de club

je moest kennen als voorzitter en dat kan het makkelijkst als die voorzitter naar de mensen toegaat! Dit is een wijze les die ik dan weer van hem meeneem.

Nadien kwamen we toe aan onze 3X3. Drie personen die elk 3 jaar voorzitter waren van onze club. In volgorde van dienst waren dit Harry Tak, Dirk Laureyssens en Ken Bynoe.

Dit wil zeggen dat we in de laatste 25 jaar maar liefst 7 voorzitters hebben gehad. Dit heeft volgens mij z'n voor- en z'n nadelen. De voordelen zijn, dat je als club telkens nieuwe invalshoeken te zien krijgt en dat je constant innoverende ideeën krijgt aangereikt, het nadeel is dan weer dat je zeer weinig continuïteit kan creëren. Welnu die continuïteit gaan we proberen terug te krijgen.

Momenteel merk ik dat er terug enkele generaties ouders zijn die continu op de club te vinden zijn. Toen ik jong was, was dit ook zo. Al de ouders van mijn team waren verbonden met de club, of ze waren coach, of ze waren bestuurslid, of ze waren sponsor, of ze waren gewoonweg helpende handen waar nodig was. Ik heb gemerkt dat dit de laatste jaren wat verdwenen was op onze club, dit is iets waar een bestuur niet alleen verantwoordelijk kan worden voor gesteld, een bestuur moet wel trachten om deze mensen te overtuigen om toch hun steentje bij te dragen.

Maar vandaag kan ik enkel trots zijn op al onze leden en ouders. Als we zien dat we op een zaterdagse thuisspeeldag in de zaal 50 vrijwilligers nodig hebben om deze dag te laten lukken, als we zien hoe elke keer de togen in het Sportpaleis gevuld zijn, als we zien dat de kernmensen zich beginnen inzetten om evenementen te organiseren, en zo kan ik nog even doorgaan, dan kunnen we enkel stellen dat we best aardig bezig zijn.

Uiteraard zijn we er nog niet, we zullen er echter nooit zijn. Als club zal je altijd op zaken stuiten die je niet had verwacht, het enige belangrijke is dat er mensen blijven opstaan om de club mee te helpen op momenten wanneer het nodig is.
Momenteel zijn we aan de verjonging van het bestuur begonnen. Enkele mensen hebben aangegeven dat dit hun laatste maanden als bestuurslid zal zijn.
Ik ben ervan overtuigd dat deze plaatsten zullen opgevuld worden door mensen met de juiste mentaliteit, en de juiste drive.

Ik wil nogmaals benadrukken hoe fier ik ben voorzitter te mogen zijn van de oudste dame binnen het Belgische korfbal.

Graag wens ik af te sluiten met de woorden waarop onze erevoorzitter, Wim Bauweraerts, steeds zijn voorwoord afsloot. Een slogan die ikzelf ook steeds onder m'n voorwoord in de Scaldsibode zet omdat deze slogan o-zo gepast is binnen onze club.

'The Sky is the Limit'

Wim en Arlette Bauweraerts

100 jaar Bestuursleden

05/1920 – 10/1920
Voorzitter: W. Bakker
Secretaris: Vic Vereecken
Penningm.: H. Smit
Leden: W. Swalf, Verbruggen, Reyntjens, V.D. Eynde

1920-1921
Voorzitter: L. Demoulin
Secretaris: Vic Vereecken
Penningm.: H. Smit
Leden: R. Vertongen, Verbruggen, Reyntjens, V.D. Eynde

1921-1922

1922-1923

1923-1924
Voorzitter: Tensen
Secretaris: Van Daele
Penningm.: H. Neyt
Leden: H. Goyvaerts, A. Van Moortel, E. Lambrechts, Vic Vereecken

1924-1925
Voorzitter: Tensen
Secretaris: Van Daele
Penningm.: H. Neyt/F. Lambrechts
Leden: H. Goyvaerts, Alfons Janssens, A. Van Moortel, F. De Rache, Fred Oostmeyer

1925-1926
Voorzitter: Vic Vereecken
Secretaris: Fred Oostmeyer/M. Schreven
Penningm.: E. Lambrechts
Leden: De Ridder, F. De Rache, Alfons Janssens

1926-1927
Voorzitter: Vic Vereecken
Secretaris: Fred Oostmeyer
Penningm.: E. Lambrechts
Leden: De Ridder, Van Limbergen, Govers, J. Verschoten, Van Koesveld

1927-1928
Voorzitter: Vic Vereecken
Secretaris: R. Truyts
Penningm.: De Ridder/Vertongen
Leden: Alfons Janssens, Verbruggen, Van Moortel, Francken, Fred Oostmeyer

1928-1929
Voorzitter: Vic Vereecken
Secretaris: R. Truyts/Verbruggen
Penningm.: De Ridder/Van Daele
Leden: Alfons Janssens, A. Hermanse, F. Hermanse, Fred Oostmeyer, Van Moortel, Lobe

1929-1930
Voorzitter: R. Vertongen
Secretaris: R. Truyts
Penningm.: De Ridder
Leden: Vic Vereecken, A. Hermanse, F. Hermanse, Fred Oostmeyer, Van Moortel, Lobe

1930-1931
Voorzitter: Fred Oostmeyer

1931-1932
Voorzitter: Alfons Jansse ns
Secretaris: R. Truyts
Penningm.: G. Otté
Leden: Fred Oostmeyer, W. De Combe, J. Mertens, Wim De Koning, Jos Van Overschee, Henri Janssens

1932-1933
Voorzitter: Alfons Janssens

1933-1934
Voorzitter: Alfons Janssens

1934-1935
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Vic Vereecken/F. Dorikens
Penningm.: G. Otté/Yvonne Mertens
Leden: Fred Oostmeyer, M. Van Daele, Wim De Koning, Cassiers, Jos Van Overschee, Norbert Verbist, G. Verbruggen

1935-1936
Voorzitter: Alfons Janssens

1936-1937
Voorzitter: Alfons Janssens

1937-1938
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: F. Dorikens/Y. De Schepper
Penningm.: Yvonne Van Overschee/G. Pauwels
Leden: Vic Vereecken, Van Daele, Wim De Koning, Van Riel, Stallaerts

1938-1939
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: F. Dorikens/Van Daele
Penningm.: Yvonne Van Overschee/G. Pauwels
Leden: Vic Vereecken , M. De Mol, L. Driesen, Adriaensens, Lostie, Ceulemans, Cassiers

1939-1940
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Van Daele/J. Rademaekers
Penningm.: M. De Mol
Leden: R. Kegels, Stallaerts, Ceulemans, L. Rigouts, H. Driesen, L. Driesen, Y. Rijde, Cauwenberghs

1940-1941
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Van Daele/J. Rademaekers
Penningm.: Pierre Ceulemans
Leden: L. Rigouts, Van Riel, Cauwenberghs, Stallaerts, Van Overschee

1941-1942
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Van Daele/Y. Pierard
Penningm.: Pierre Ceulemans
Leden: De Cock, Van Riel, Van Hauwaert, R. Stallaerts, L. Rigouts

1942-1943
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Van Daele/Y. Pierard
Penningm.: Pierre Ceulemans
Leden: Norbert Verbist, L. Rigouts, Van Riel

1943-1944
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Van Daele/Y. Pierard
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel,
Leden: Norbert Verbist, Emiel Noeninckx, E. Dierckx, A. Van Leeuwen, L. Rigouts

1944-1945
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Van Daele
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Dierckx, Van Leeuwen, Emiel Noeninckx, Paulis

1945-1946
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Marcel Paulis
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: L. Rigouts , A. Van Leeuwen, Norbert Verbist, Pierre Ceulemans, H. Adriaens

1946-1947
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Marcel Paulis
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: L. Rigouts , A. Van Leeuwen, N. Volkaerts, H. Adriaens, Hubert Detiège, Robert Leysen, Pierre Ceulemans, Norbert Verbist

1947-1948
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Marcel Paulis
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: L. Rigouts, R. Claessens, Norbert Verbist, J. De Backer, V. Mora, Pierre Ceulemans, Hubert Detiège

1948-1949
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Marcel Paulis/J. Steens
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, R. Claessens, Norbert Verbist, V. Mora

1949-1950
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Marcel Paulis/J. Steens
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, R. Claessens, Norbert Verbist, R. Van Hombeek

1950-1951
Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Marcel Paulis
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel

Leden: Hubert Detiège, R. Claessens, Norbert Verbist, Jos Van Overschee, R. Van Hombeeck, Frans Baele, G. Pauwels, Yvonne Paulis, D. Stes, Pierre Van Riel, M. Van Hulst

1951-1952

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, Frans Baele, Norbert Verbist, Marcel Paulis, René Roofthooft

1952-1953

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, Frans Baele, Norbert Verbist, Marcel Paulis, René Roofthooft

1953-1954

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, Frans Baele, Norbert Verbist, Marcel Paulis, René Roofthooft

1954-1955

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden:Hubert Detiège, Frans Baele, Norbert Verbist, Marcel Paulis, René Roofthooft, Maria De Bruyn

1955-1956

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, Frans Baele, Norbert Verbist, Marcel Paulis, René Roofthooft, Maria De Bruyn

1956-1957

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, Frans Baele, Verbist, René Roofthooft, Robert Leysen, R. Lauwers

1957-1958

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, Frans Baele, Norbert Verbist, René Roofthooft, Robert Leysen, R. Lauwers, I. Goldfarb

1958-1959

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, Frans Baele, Norbert Verbist, René Roofthooft, Robert Leysen, R. Lauwers, I. Goldfarb

1959-1960

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, Frans Baele, Norbert Verbist, Robert Leysen, R. Lauwers, Pierre Van Riel, Jacques Van de Velde, H. Adriaens, Cor Rademaekers, Irène Verelst

1960-1961

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, Frans Baele, Norbert Verbist, Robert Leysen, R. Lauwers, Pierre Van Riel, Jacques Van de Velde, H. Adriaens, Cor Rademaekers, Irène Verelst

1961-1962

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Georgette Verbist-Van Riel
Leden: Hubert Detiège, Frans Baele, Norbert Verbist, Robert Leysen, R. Lauwers, Pierre Van Riel, Jacques Van de Velde, H. Adriaens, Cor Rademaekers, Irène Verelst, Guy Stoffels

1962-1963

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: M. De Combe
Leden: Robert Leysen , Frans Baele, Norbert Verbist, Hubert Detiège, Pierre Van Riel, Jacques Van de Velde, H. Adriaens, Cor Rademaekers, I. Verelst, Guy Stoffels

1963-1964

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: M. De Combe Leden: Robert Leysen , Frans Baele, Norbert Verbist, Hubert Detiège, Pierre Van Riel, Jacques Van de Velde, H. Adriaens, Cor Rademaekers, I. Verelst, Guy Stoffels

1964-1965

Voorzitter: Alfons Janssens
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: M. De Combe
Leden: Robert Leysen, Frans Baele, Norbert Verbist, H. Detiège, Pierre Van Riel, Jacques Van de Velde, H. Adriaens, Cor Rademaekers, I. Verelst, Guy Stoffels

1965-1966

Voorzitter: Robert Leysen
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Pierre Van Riel
Leden: Frans Baele, Norbert Verbist, H. Detiège, Jacques Van de Velde, Cor Rademaekers, I. Verelst, Guy Stoffels

1966-1967

Voorzitter: Robert Leysen
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Pierre Van Riel
Leden: Frans Baele , Eddy Odufré, Norbert Verbist, H. Detiège, Jacques Van de Velde, Cor Rademaekers, Guy Stoffels

1967-1968

Voorzitter: Robert Leysen
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Pierre Van Riel
Leden: Frans Baele , Eddy Odufré, Norbert Verbist, H. Detiège, Cor Rademaekers, Guy Stoffels, Marcel Colla

1968-1969

Voorzitter: Robert Leysen
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Pierre Van Riel
Leden: Frans Baele , Eddy Odufré, Norbert Verbist, H. Detiège, Cor Rademaekers, Guy Stoffels, Marcel Colla

1969-1970

Voorzitter: Robert Leysen
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Pierre Van Riel
Leden: Frans Baele , Emiel Noeninckx, Norbert Verbist, H. Detiège, Cor Rademaekers, Guy Stoffels, Jacques Van de Velde

1970-1971

Voorzitter: Robert Leysen
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Pierre Van Riel
Leden: Frans Baele , Emiel Noeninckx, Paul Verbist, Wim Bauweraerts, Cor Rademaekers, Guy Stoffels, Jacques Van de Velde

$1971-1972

Voorzitter: Robert Leysen
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Pierre Van Riel
Leden: Frans Baele, Emiel Noeninckx, Wim Bauweraerts, Cor Rademaekers, Guy Stoffels, Jacques Van de Velde

1972-1973

Voorzitter: Frans Baele
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Pierre Van Riel
Leden: Emiel Noeninckx, Robert Leysen, Wim Bauweraerts, Cor Rademaekers, Jacques Van de Velde, Helene Fret

1973-1974

Voorzitter: Frans Baele
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Pierre Van Riel/Paul Verbist

Leden: Robert Leysen, Emiel Noenickx, Marysse Van Maroey, Wim Bauweraerts, Cor Rademaekers, Helene Fret, Marcel De Vos

1974-1975

Vz./Penn.: Frans Baele
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Leden: Roger Bus, Marysse Van Maroey, Wim Bauweraerts, Cor Rademaekers, Marcel De Vos, Paul Verbist, Hugo Serrien, Guy Debucquoy

1975-1976

Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Emiel Noeninckx
Leden: Frans Baele , Roger Bus, Marysse Van Maroey, Cor Rademaekers, Marcel De Vos, Paul Verbist, Hugo Serrien, Guy Debucquoy

1976-1977

Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Emiel Noeninckx
Leden: Frans Baele , Roger Bus, Marysse Van Maroey, Cor Rademaekers, Marcel De Vos, Raymond De Schutter, Hilda Vlyminckx, Guy Debucquoy

1977-1978

Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Emiel Noeninckx
Leden: Frans Baele, Roger Bus, Marysse Van Maroey, Cor Rademaekers, Marcel De Vos, De Schutter Raymond, Hilda Vlyminckx, Guy Debucquoy

1978-1979

Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Emiel Noeninckx
Leden: Frans Baele , Roger Bus, Marysse Van Maroey, Cor Rademaekers, Raymond De Schutter, Guy Debucquoy

1979-1980

Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Emiel Noeninckx
Leden: Frans Baele, Roger Bus, Cor Rademaekers, Raymond De Schutter, Guy Debucquoy

1980-1981

Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Emiel Noeninckx
Leden: Frans Baele, Roger Bus, Cor Rademaekers, Raymond De Schutter, Guy Debucquoy, Betz Dirk

1981-1982

Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Emiel Noeninckx
Leden: Frans Baele, Roger Bus, Cor Rademaekers, Raymond De Schutter, Paul Verbist, Dirk Betz, Fernand Rombaut

1982-1983

Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Emiel Noeninckx
Leden: Frans Baele, Roger Bus, Raymond De Schutter, Paul Verbist, Fernand Rombaut

1983-1984

Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Emiel Noeninckx
Leden: Frans Baele, Roger Bus, Annie Bracke, Marcel De Plecker, Dirk Betz, Eddy Mees, Koen Jasson

1984-1985

Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Emiel Noeninckx/Ronny Walraven
Leden: Frans Baele, Roger Bus, Annie Bracke, Marcel De Plecker, Dirk Betz, Guy Debucquoy, Staf Vanbelle

1985-1986

Voorzitter: Guy Debucquoy
Secretaris: Simone Cleiren-Roofthooft
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Frans Baele, Roger Bus, Raymond De Schutter, Marcel De Plecker, Dirk Betz, Marcel Mees, Wim Bauweraerts, Staf Vanbelle

1986-1987

Voorzitter: Guy Debucquoy
Secretaris: Dirk Betz
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Frans Baele , Roger Bus, Raymond De Schutter, Marcel De Plecker, Simone Cleiren-Roofthooft, Wim Bauweraerts, Staf Vanbelle

1987-1988

Voorzitter: Guy Debucquoy
Secretaris: Dirk Betz
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Wim Bauweraerts, Roger Bus, Raymond De Schutter, Marcel De Plecker, Simone Cleiren-Roofthooft, Frans Baele, Staf Vanbelle, Armand Kölgen

1988-1989

Voorzitter: Guy Debucquoy
Secretaris: Dirk Betz
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Wim Bauweraerts, Roger Bus, Raymond De Schutter, Anita Simons, Simone Cleiren-Roofthooft, Frans Baele, Armand Kölgen

1989-1990

Voorzitter: Guy Debucquoy
Secretaris: Dirk Betz
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Wim Bauweraerts, Roger Bus, Raymond De Schutter, Anita Simons, Simone Cleiren-Roofthooft, Frans Baele, Janinne De Roeck

1990-1991

Voorzitter: Guy Debucquoy
Secretaris: Dirk Betz
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Wim Bauweraerts, Nadia Vlyminckx, Raymond De Schutter, Anita Simons, Simone Cleiren-Roofthooft, Janinne De Roeck, Jan De Saunois, Marcel De Plecker

1991-1992

Voorzitter: Guy Debucquoy
Secretaris: Dirk Betz / Sien Creve
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Wim Bauweraerts, Nadia Vlyminckx, Raymond De Schutter, Anita Simons, Simone Cleiren-Roofthooft, Ben Cools, Jan De Saunois, Marcel De Plecker, Marc Peeters, Robert Van de Weyer, Simon De Vylder

1992-1993

Voorzitter: Guy Debucquoy / Wim Bauweraerts
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Raymond De Schutter, Anita Simons, Marcel De Plecker, Marc Peeters, Robert Van de Weyer, Simon De Vijlder, Dirk Betz

1993-1994

Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Marc Peeters, Raymond De Schutter, Anita Simons, Marcel De Plecker, Robert Van de Weyer, Guy Stoffels, Guy Debucquoy

1994-1995

Voorzitter: Marc Peeters
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Wim Bauweraerts, Raymond De Schutter, Anita Simons, Robert Van de Weyer, Guy Stoffels, Armand Goossens, Dolf Goossens, Van Gils Anne

1995-1996
Voorzitter: Marc Peeters
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Wim Bauweraerts, Raymond De Schutter, Anita Simons, Guy Stoffels, Goossens Armand, Dolf Goossens, Martine Janssens

1996-1997
Voorzitter: Marc Peeters
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Wim Bauweraerts, Anita Simons, Guy Stoffels, Goossens Armand, Dolf Goossens, Martine Janssens

1997-1998
Voorzitter: Marc Peeters
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Wim Bauweraerts, Anita Simons, Goossens Armand, Dolf Goossens, Martine Janssens

1998-1999
Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Armand Goossens, Martine Janssens, Roger Gysen, Dirk Moelans, Marc Peeters

1999-2000
Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Ronny Walraven
Leden: Roger Gysen, Dirk Moelans, Lily Devocht, Ann Noeninckx

2000-2001
Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Ann Noeninckx
Leden: Dirk Moelans, Lily Devocht

2001-2002
Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Ann Noeninckx
Leden: Dirk Moelans, Lily Devocht

2002-2003
Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Ann Noeninckx
Leden: Lily Devocht, Danielle Dorriné, Ann Van regemortel

2003-2004
Voorzitter: Wim Bauweraerts
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Leen Goossens
Leden: Lily Devocht, Danielle Dorriné, Ann Van regemortel, Pit Swinnen

2004-2005
Voorzitter: Albert Dils
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Leen Goossens
Leden: Patrick Janssens, Pit Swinnen, Lily Devocht, Danielle Dorriné, Ann Van regemortel, Ann Noeninckx

2005-2006
Voorzitter: Albert Dils
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Leen Goossens
Leden: Patrick Janssens, Pit Swinnen, Lily Devocht, Danielle Dorriné, Ann Van regemortel

2006-2007
Voorzitter: Albert Dils
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Leen Goossens
Leden: Lily Devocht, Danielle Dorriné, Ann Van regemortel

2007-2008
Voorzitter: Albert Dils
Secretaris: Sien Creve
Penningm.: Leen Goossens
Leden: Lily Devocht, Ann Van regemortel

2008-2009
Voorzitter: Albert Dils
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Leen Goossens
Leden: Elke Baele, Lily Devocht, Ceres Picqueur, Harry Tak, Raoul Van Gasse

2009-2010
Voorzitter: Harry Tak
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Sien Creve
Leden: Lily Devocht, Ceres Picqueur, Raoul Van Gasse, Patrick Logisse, Hilde Lever, Leen Goossens

2010-2011
Voorzitter: Harry Tak
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Britt Logisse
Leden: Lily Devocht, Ceres Picqueur, Raoul Van Gasse, Patrick Logisse, Hilde Lever, Gwenny De Plecker, Leen Goossens

2011-2012
Voorzitter: Harry Tak
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Britt Logisse
Leden: Lily Devocht, Raoul Van Gasse, Patrick Logisse, Hilde Lever, Gwenny De Plecker, Nico De Strooper, Karoline De Herdt, Gonda Van Stappen, Leen Goossens

2012-2013
Voorzitter: Dirk Laureyssens
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Patsy Van Poucke
Leden: Lily Devocht, Raoul Van Gasse, Hilde Lever, Gwenny De Plecker, Nico De Strooper, Karoline De Herdt, Gonda Van Stappen, Leen Goossens

2013-2014
Voorzitter: Dirk Laureyssens
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Patsy Van Poucke
Leden: Lily Devocht, Raoul Van Gasse, Gwenny De Plecker, Karoline De Herdt, Leen Goossens, Tania Bus

2014-2015
Voorzitter: Dirk Laureyssens
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Patsy Van Poucke
Leden: Lily Devocht, Raoul Van Gasse, Gwenny De Plecker, Karoline De Herdt, Leen Goossens, Tania Bus

2015-2016
Voorzitter: Ken Bynoe
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Patsy Van Poucke
Leden: Lily Devocht, Raoul Van Gasse, Gwenny De Plecker, Leen Goossens, Tania Bus, Dirk Laureyssens

2016-2017
Voorzitter: Ken Bynoe
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Wendy Vangeninden
Leden: Lily Devocht, Raoul Van Gasse, Leen Goossens, Tania Bus, Danny Saey, Robin Jordaens

2017-2018
Voorzitter: Ken Bynoe
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Wendy Vangeninden
Leden: Lily Devocht, Raoul Van Gasse, Tania Bus, Danny Saey, Robin Jordaens, Oscar Thyssen

2018-2019
Voorzitter: Nico De Strooper
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Pit Swinnen
Leden: Lily Devocht, Raoul Van Gasse, Tania Bus, Oscar Thyssen, Albert Dils, Danny Saey, Nick Van Gassen, Jürgen Kölgen

2019-2020
Voorzitter: Nico De Strooper
Secretaris: Ann Van regemortel
Penningm.: Pit Swinnen
Leden: Lily Devocht, Raoul Van Gasse, Tania Bus, Oscar Thyssen, Albert Dils, Danny Saey, Nick Van Gassen, Jürgen Kölgen

Ann Van regemortel, nu al 12 jaar secretaresse

History of Scaldis Oz

By Peter Wilson

Hello and thank you for the opportunity for us to write to you and tell the Scaldis Korfball Club (Australia) story.

Congratulations on 100 Years of Scaldis Korfball Club. What a brilliant achievement, and its so great that here in Australia we've managed to be a little part of that.

The journey of Scaldis Korfball Club Austrlia has been an interesting one. Lots of fun, a little bit of success, and ultimately a particularly rewarding experience for myself and those who have put their heart and soul into the club. When I look back over our history, there have been many many people who have given so much so our little club can survive and thrive.

It all started back in 1991.

A Belgian representative team visited Australia to play our national team, run coaching clinics and help us develop korfball in our country. Australia is quite isolated when it comes to korfball, so whenever The Netherlands or Belgium sent a team to our country, it was always a huge occasion.
A man by the name of Ivo Goossens from Scaldis Korfball Club was part of that touring team in 1990 and he was billeted to the home of a lady named Susi Datseres here in Adelaide during that time.
Susi has been a founding member of a local club here called Roadies Korfball Club (RKC). I was also a member of RKC. Susi and I had occasionally spoken about forming our own club, as we were motivated to expand korfball in Australia. RKC were a strong club and our focus was about bringing new players to the sport. We didn't seek to take large numbers of players, we wanted to build something from the ground up.

One night in August 1991, I was at Susi's house, and after quite a few beers, we made the decision that we were going to make this happen. We then decided to explore partnering with a Belgian club, in particular, Ivo's club. We already had an Australian Sikopi, so why not an Australian Scaldis! Susi immediately phoned Ivo. By this stage of the night it was 3am in Adelaide, so it would have been around dinner time in Antwerp, and from what I understand, Scaldis Belgium were happy for us to proceed. It was exciting, we wore orange and blue, we incorporated the club logo at the time, and we set about making a club.

I have wonderful memories of building this club. We didn't really know what we were doing, but we formed a committee, sourced a place to train, designed uniforms and most importantly, found a pub for us all to drink at together. We realised we needed players. We gathered friends, workmates, relatives, friends of friends, friends of workmates, and random people we met at the pub and local nightclubs. We sought out players from other clubs who wanted A-grade opportunities but weren't getting them as well as coaxing one ex-national player out of retirement. We also spent a weekend putting flyers in letterboxes. We received one reply – from a lady named Martine White, who has been a part of our club for the duration of its existence. Quality over quantity!

Ambitious goal

We had an ambitious goal, that of building a club from the ground up, and in the early years we struggled to compete with the other clubs on court who had far superior talent than us, however we always gave our best, and as a club, we were well known for our club spirit. Its fair to say that in the early days, we led the competition in terms of off-court activities, even though we weren't overly successful on court. In short – we put on the best parties! In 1994, we started the Scaldis Pub Crawl, where, every year, on the Friday before Xmas, we visit the same number of pubs as the date the event falls on. We just completed our 27th Pub Crawl on the 20th December, where we visited 20 pubs. The day after has never been much fun!
I won't lie, we were not a strong on court performing club in our early years, rarely winning and often suffering large losses, but finally in the late 90's, things started to change for the better and we managed to recruit some experienced A-grade talent to our club and we started winning more games. I'd like to think they joined us because they saw that we had a good balance of fun and hard work and wanted to see our club succeed. These people brought a new fresh enthusiasm with them, and we started to recruit more new players. We started our first youth team around that time also., Looking back that was one of the best things we did, as many of our junior players through the years have become A-grade players for our club. Tim Miller, our current Club Coach has done an amazing job of establishing a strong youth program with our club, which I know will ensure our long term success well into the 2020's.

Contact with Belgium

During these early years, our interaction with Scaldis in Belgium was minimal. We had written a letter to the club when we were first established, and I did meet and handover a club shirt to a Scaldis player when the World Championships were held in Adelaide, but other than that, there was little contact.

That changed in 2003, when a 5 members of the club travelled to Europe for the World Championships in 2003. Graeme Conron, Martine White, Kath McCulloch, her daughter, Holly Tull (then 5 years old) and myself (Peter Wilson) came across and we finally met some of you fine people. Graeme had originally made contact, and immediately Pit Swinnen and Patrick Janssens had agreed to let us stay with them while we were in Belgium.
We immediately become great mates and to this day we regularly chat/message each other via Facebook.
We were thrilled to visit your clubhouse and meet many of the club members. Since then we've had Patrick and Brigitte and Pit and Lucy visit us here in Australia a few times. When we formed the club back in 1992, these were the bonds that we hoped we'd form.
I really hope that this connection continues between our clubs. I'm sure our current coach, Tim Miller would be able to find a place on court for one or two of your young up and coming players, if they chose to spend a year in Adelaide.

Glenelg Korfball Club

Something big happened in 2009. Our club decided to change its name from Scaldis Korfball Club, to Glenelg Korfball Club. We had decided we needed a local, suburban base for our club and we also felt using a local, suburban name made sense.
In Adelaide, most kids are exposed to korfball in school, however transitioning them to a club was not easy – so aligning ourselves to a local, well known suburb, was an important step. We became affiliated with a large clubhouse in Glenelg, we changed our colours to that of the area (black and gold), and went through a re-branding process, establishing clearly defined club values and focusing on a fresh start.

It worked almost immediately. A young national youth korfball player from Hong Kong who had moved to Adelaide to study was looking for a club, and a quick google search saw him find us as his closest club. Had we not been named Glenelg Korfball Club, he may have gone to another club. Ken Chan from Hong Kong came along at the right time for our club and ensured we'd be competitive from the start. Ken has since moved back to Hong Kong, but his brother, John Chan still plays for us. Our most successful period as a club has been since we became 'Glenelg Korfball Club'

Still contact with Belgium

We have not lost our connection to Scaldis though. The name Scaldis still appears on the sleeve of our shirt, and we are determined to keep the connection strong. We are now entering our 30th year as a club, and this makes me as a founding member incredibly proud and happy.
We owe it to, Susi Datseres, Amanda Sowter, David Watts, Leigh Prior, John Spurr, Sot Vardas (and his family – Sue, Liv, Mill, Lucy and Issy), Graeme Conron, Martine White, Kath McCulloch, Lee Jones. Ashlyn Wetherill, and Tim Miller (who has steered this club incredibly in most recent times) for making this club what it is today.
These names may not mean much to most of you, but these people have given their heart and soul to this club and its for these people that we must continue to build and create a fun place for people in Adelaide to come and play korfball.

Congratulations Scaldis on 100 Years!

Regards,
Peter Wilson

JAKO
LIVING SPORTS
www.jakosportshop.be

het beste Spaans restaurant in Antwerpen
Las Manas
Las Manos
www.lasmanas.be

Désiré de Lille
SINCE 1903
Schrijnwerkersstraat 14-18
2000 Antwerpen
T: 03 233 62 26 | F: 03 233 62 20
e-mail: info@desiredelille.be

Uw eigendom verkopen?
Contacteer onze sponsor
MEER INFO
Bart Cleyman
VASTGOED
CHASE
www.vastgoedchase.be
Tel:03 74 00 390

IRS
Custom-made
Store & ICT Solution
www.irs-belgium.com

wielersport
COSTERMANS
www.costermans-wielersport.be

Café Corso
Vrijdagmarkt, Antwerpen

Carrefour
market
VALAAR

Kwaliteitsslagerij
Thyssen
BVBA
www.slagerijthyssen.be

BISTRO
20 16
Camille
REAL FOOD
ANTWERPEN
www.camille-antwerpen.be

Café
DE VUYL RUY
Oudevaartplaats 30
2000 Antwerpen
'Vogelenmarkt'

Moris
dakwerken
bvba

Taverne De Klamp
VOOR EEN HAPJE EN EEN DRANKJE
www.tavernedeklamp.be

DKM
DKM Customs Service
www.dkm-customs.com

SCALDIS
Beenhouwerij
Scaldis
Korte Gasthuisstraat 10
2000 Antwerpen

't Pantoffeltje
Wapper 23
2000 Antwerpen

Uw kabel- en elektriciteitsspecialist
DCI
Data Cabel Install
www.dcibvba.be

ZK
www.zakenkantoorkelders.be
Verzekerings- & kredietmakelaar
0496/50.57.19
Je Makelaar

schaessens
SPORT
SPORTARTIKELEN
& BEDRUKKINGEN
www.schaessenssport.be